

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg de Bebenburg Serenissimorum DD.
Fratrum Principum Electorum Colon. & Bavar. Ducum &c.
... Dissertationes Theologicæ, Nomo-Canonicæ,
Historicæ, & Politicæ Ad Constitutionem ...**

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Coloniæ Agrippinæ, 1690

Diss. VI. De criminibus exceptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38308

vemb. 1655. apud Pignatellum tom. 1
consult. Canon. 466.

DISSERTATIO VI.

*De criminibus exceptis, quorum
Rei non gaudent immunitate.*

157. *Verba Bullae Gregoriana de delictis exceptis.*
 158. *De publicis latronibus & grassatoribus.*
 159. *De depopulatoribus agrorum.*
 160. *De Reis homicidii, aut mutilationis membrorum in Ecclesia vel Cœmeterio.*
 161. *De homicida proditorio.*
 162. *De assassinis.*
 163. *De Reis criminis heresis.*
 164. *De Reis criminis laesae Majestatis.*
 165. *Quicumque alii cujuslibet criminis rei gaudent jure S. Asyli: respondetur ad novel. 27.*

166. *Falsum*

166. *Fœdi lapsus Iustiniani Imp. ex conversatione cum infidelibus consiliariis, & ignavis sacerdotibus Palatinis.*

167. *Violenta extractio Parthenii trahi nequit in exemplum.*

17. **Q**ui scripta veterum confert cum iis, quæ post Constitutionem Gregorii XIV. super casibus exceptis, sive Ecclesiasticâ immunitate locali non gaudentibus, ad hujus Constitutionis normam, prodierunt in lucem: facile perspicit, sublata esse modò amplissimam de talibus disputandi materiam, constitutâ generali hâc Regulâ, cujus num. 152. memini, quibuslibet Confugis, nullius eorum criminum, quæ in hac Bulla Gregoriana disertis verbis exempta sunt, Reis concedi immunitatem localem, quæcunque aliàs delicta, quantumlibet enormia, scandalosa, ac Reip. nociva, & ubicunque, in ipsis etiam licèt immunibus locis,

P s

com

commiserint : respectu qualium etiam
 non cesset immunitas, opportunè ta-
 men S. Congregatio Immunitatis, fa-
 cto ad ipsam recursu, ex oraculo S.
 Pontificis, pro qualitate facti, ca-
 suumque singulorum circumstantiis,
 providere omninò solet : ut universis
 proinde quæstiones in hac materia
 localis immunitatis occurrentes, fa-
 cili potius videantur, quàm per
 an scilicet, *verificetur casus exceptus, et*
crimen à Confuga commissum sit ve-
rum assassinium, vel aliud delictum
prefata Bulla contentum ? quibus
 pro modalo meo, & publica pace
 tuisfiat, in primis ipsa Gregorii XIV
 verba, quæ sic habent, adduco :
laicis ad Ecclesias, locaque sacra con-
fugientibus, si fuerint publici latrones
viarumque grassatores, qui itinera
frequentata vel publicas stratas ob-
sident, ac viatores ex insidiis aggredi-
untur ; vel depopulatores agrorum,
quique homicidia, & mutilationes
membraorum in Ecclesiis, eorumque

Comit

Cæmeteriis committere non verentur; aut qui proditione proximum suum occiderint; aut assassini; vel hæresis; aut læsæ Majestatis Rei in personam ipsius inet Principis, immunitas Ecclesiastica non suffragetur.

158. Itaque non gaudent hâc immunitate *publici latrones*, qui transeuntes in viis publicis, etiam in mari, aut flumine, palàm & actualiter deprædantur: dicunturque *publici* vel ex notorietate *Iuris*, si post Judicalem hujus criminis confessionem, aut sententiam Judicis condemnatoriam, elabantur è vinculis, vel quibuscunque tandem viis ad Eccelsiam confugiant; vel ex notorietate *facti*, si deprædentur transeuntes in viis publicis, & itineribus frequentatis, aut ex iteratis ejusmodi, secretis licèt, latrociniiis, quamvis sine cujusquam occisione, diffamati, communiter pro latronibus habeantur: quibus accensentur ii quoque, qui in itineribus ac viis publicis, etiam urbium,

personas captivant, & ad certam se-
 cum compositionem obstringunt, si
 id pluries ac publicè faciant; non i-
 tem si secretò per minas verbales, aut
 literales, quia tunc non sunt *publici*
latrones, nec *grassatores viarum*, quos
 ita definit Gregorius Papa *qui itinera*
frequentata, vel publicas stratas obsi-
dent, ac viatores ex insidiis aggrediuntur:
 quales in genere dicuntur, qui
 prædæ causâ vias in urbe obsident,
capitalium 28. §. Grassatores ff. de pa-
nis, incedentesque deprædantur, ac
 renitentes occidunt: ad quos à bene-
 ficio immunitatis excludendos, dele-
 cti, non attentati solùm, sed perpe-
 cti frequentia seu iteratio requiritur,
 ex ipsa vi vocabuli *grassari* frequen-
 tiam denotantis: quemadmodum nec
 ordinariâ pœnâ punitur, nisi qui sa-
 piùs huiusmodi crimen commisit, c. 1.
§. grassatores.

159. *Depulatores quoque agrorum*
 qui alienos agros diripiunt, segetes
 seu fructus in iisdem deprædantur

aut destruunt, vel agros aut vineas
 vastant *L. liberam, i. V. populator.*
ubi Gloss. & DD. C. quando lic.
unic. sin. Iud. se vindi. neque refert,
 post Constitutionem Gregorianam
 simpliciter loquentem, an depopu-
 lator nocturnus sit, an verò diurnus:
 cuius nomine hìc etiam venit, qui in-
 cendit agros, aut vineas, non item
 alius incendiarius, Nec opus est, ut
 eiusmodi depopulatores id palàm fa-
 ciant, sed delictum quomodocun-
 que patratum sufficit, dummodo ve-
 rè constet de illo, & pluries quidem
 commisso: ad quã frequentiam con-
 stituendam duo saltem actus con-
 summati requiruntur.

160. Sicut nec ij, qui homicidia, &
 mutilationes (abscissiones) membrorũ
 (propriũ officium ab aliis partibus per
 se distinctum habentium, cuiusmodi
 sunt oculus, manus, pes, auris, lingua,
 mammilla in muliere, non autem di-
 giti, vel dentes, utpote solummodo
 partes membrorum *L. item officius.*

r. ff. de adil. edilit.) in ipsis Ecclesiis
 (etsi nondum consecratis) earum
 cœmeteriis (non in aliis locis sacris,
 quæ nec sunt Ecclesia, nec cœmete-
 rium, ut in Monasterio, Sacristia, nec
 in scalis, porticu, campanili, tecto
 Ecclesiæ Episcopali Palatio, Hospi-
 tali, &c. quæ sub appellatione Eccle-
 siæ aut cœmeterii, in odiosis non
 comprehenduntur) *committere* (etsi le-
 thaliter ibidem vulneratus, deinde
 primùm extrâ decesserit) *nō verentur*
 ubi peccare cum spe, vel sine spe
 immunitatis, non variat in præsen-
 ti nostræ constitutionis effectum,
 quia cogitationis pœnam nemo pe-
 titur in foro externo. L. cogitationu.
 18. ff. de pœnis. nec fiducia immunita-
 tis in C. fin. x. h. t. pro causa finali ap-
 ponitur, sed in verbis narrativis fa-
 cti, ex quibus Mysterium juris non
 solet induci. Ad id autem, de quo
 altercantur Authores : *An immuni-
 tas Ecclesiæ prosit illi, qui vel in Ecclē-
 sia ex stens alium occiderit, aut mui-*
 - *lauerit*

laverit extra Ecclesiam; vel vice versa existens extra Ecclesiam, occiderit, aut mutilaverit hominem in Ecclesia constitutum? R. cum Abbate ad cit. C. fin. nu. 11. Chokier de jurisdictione ordin. in exemp. p. 4. q. 65. nu. 8. Ambrosino de immunitate C. 5. nu. 7. & 8. Lezana in sum. V. immunitas. nu. 11. Barbosa .L. 2. jur. Eccl. C. 3. n. 11. & 113. neutri proficere: non primo, quia regulariter inspicitur initium in delictis, talisque mutilator vel occisor, impio ausu suo executioni dato intra Ecclesiam, hanc non aliter offendit, ac si alterum existentem in ipsamet Ecclesia enecasset: neque secundo, quia delictum verè patratum fuit in Ecclesia, licèt alibi inchoatum: nisi occisor in alterutro casu laceffitatus id fecerit cum moderamine inculpatae tutelae. secus est, de mandante homicidium vel mutilationem: quoniam Gregorius XIV. non loquitur de mandato; sed de ipsomet actu homicidii, vel mutilationis. Scio, hanc
Gregorii

Gregorii XIV. Constitutionem trahi
 à nonnullis ad alia quæcunque deli-
 cta in Ecclesia, vel cœmeterio com-
 missa: sed in pœnis & odiosis extensio
 à casu ad casum, ob paritatem, iden-
 titatem, vel ipsam quoque mayo-
 ritatem (ut ita loquar) rationis,
 privatis Doctoribus permitti non de-
 bet, nisi aliter cõstet expressè de men-
 te Legislatoris, qui, tametsi justè, ve-
 forsitan adhuc justius in aliis casibus,
 etiam gravioribus, idem constituere
 potuerit, de facto tamen id nequa-
 quam constituit, casusque denegandi
 confugii ad crimina duntaxat huius
 suæ Bullæ inserta extendit, quorum
 Rei nullibi jus Asyli participant, adeo
 ut, qui non est tutus in una Ecclesia,
 nec in alia qua unque securum refu-
 gii locum nanciscatur. Ubi tamen
 quoad aliorum gravium criminum
 in Ecclesiis vel cœmeteriis commissio-
 rum reos, advertendū est, ratione loci
 delicti tales ab Ecclesiastico Judice
 posse puniri; vel impetrari à S. Sede

Apo

Apo
 sum
 grati
 ma
 nien
 alius
 ma a
 Judi
 ferer
 pieru
 derat
 quoc
 & in
 laicis
 debe
 oliti
 gnen
 facta
 ut C
 Cris
 Mat
 in sol
 vin
 ad P
 Rom
 Apo

61
 42

Apostolica, si crimen ibi commissum enorme sit, ut delinquenti gratiam immunitatis penitus adimat, eumque Judici seculari puniendum remittat: qui si, vel alius quisque confuga, secum arma ad locum Asyli detulerit, ea per Judicem Ecclesiasticum ibi sunt auferenda: idque in talium remissione plerumque attenditur, ut prius moderatio pœnæ ordinariæ obtineatur, quod in gratiam S. Sedis Apostolicæ, & in honorem Ecclesiæ à Judicibus laicis denegari, durumvè putari non debet, cum etiam de jure civili *L. Abolitio 8. ff. ad S. C. Turpil.* ob diem insignem, aut publicam gratulationem, factæ fuerint abolitiones Imperiales, ut Constantinus Mag. ob natum sibi Crispum filium fecit, ipsisque Judæis *Matth. 27. v. 15* à Præsidi Romano in solemnitate Paschali dimissio unius vinceti, quem voluissent, concessa; & ad placandum Numen Divinum à Romanis, teste Livio *decad. 1. lib. 5.*

viii-

vincula subinde captivis adempta,
sicque severissimi aliàs Judices, ob
motivum cultûs Divini, aut publicæ
lætitiæ, juxta phrasim Taciti in *Ag-
gric.* non pœnâ semper, sed sæpius
pœnitentiâ contenti fuerunt.

161. Immunitatis beneficio insu-
per destituitur, qui proditorie proxi-
mum suum occiderit, id est, omnino
ineautum, nihil tale cogitantem, le-
cèt infidelem, Judæum, hæreticum
ad quem præceptum de diligendo
proximo *Mar. 12. v. 31.* non minus
quàm ad alium quemcunque fidelem
extenditur, teste Lactantio *L. 6. de
Divin. instir. c. 10* ideoque S. Augu-
stinus *epist. 42.* ipsos quoque Median-
renses Idololâtras titulo fratrum, ve-
lut unius naturæ partu effusos, com-
pellavit. Ubi jus commune *C. si quis
1. x. de homicid.* immunitatẽ de-
rogans ei, qui per industriam occiderit
proximum suum, & per insidias,
Gregorio XIV. in tantum corrigitur,
vel declaratur, ut nec deliberatio, nec

insidiæ ad immunitatis amissionem
 sufficiant, nisi occisor fuerit *proditor*,
 qui vel sub colore societatis ac ami-
 citiæ, vel nullâ saltem inimicitia, aut
 rixâ præcedente, per industriam in-
 fidiosam actu consummato occide-
 rit proximum, verè juxta Gomez
Tom. 3. variar. resolut. c. 3. dicendum
 tunc *proditum*, cui defensio natura-
 lis ex eo tollitur, quòd sibi præcavere
 non possit, secùs ac ille, qui rixas aut
 inimicitiam cum altero fovet, licèt
 etiam cum Patre, aut germano. Qua-
 propter meritò impia mater, quæ fi-
 lium infantem, aut fœtum anima-
 tum, etsi talis dolum cognoscere ac
 præcavere tunc nondum possit, haud
 veretur è medio tollere, sicut & qui
 homicidium proximi, non inimici,
 veneno committit, à beneficio im-
 munitatis excluditur apud Barbosam
in Collectan. Bullar. V. immunitas,
 qui pro utroque casu S. Congrega-
 tionem Concilii 3. Decemb. 1632. al-
 legat: dummodo, ut dixi, nulla præ-
 cavendi

cavendi causa præcesserit, quâ sup-
 positâ, homicidium, licet à tergo,
 vel quibuscunque technis ab inimico
 patratum, quamdiu interemptus,
 dum vixerat, inferendæ sibi mortis
 periculum prævidere potuit, ac præ-
 cavere debuit, ab ipso Clemente VIII.
 de voto Cardinalium Burghesii &
 Plattæ, in illa *Panormitane immuni-
 tatis Ecclesie*, in qua Farinacius de
immunit. c. 9. n. 143. se consuluisse re-
 statur, ex doctrina Bartoli ad L. *re-
 spiciendum, §. 9. delinquunt, ff. de
 pœnis*, proditoriiis accensitum non
 non fuit, ut magis constat ex ejus-
 dem Pontificis Brevi, 6. Febr. 1597. ad
 Archiepiscopum Panormitanum da-
 to: *cujus verba adeò clara cum qui-
 dam aliter interpretari conatus fuil-
 set, reposuit Farinacius: Pontificis
 mentem, qualis fuerit, ego, qui præ-
 sens ore tenus illum informavi, & ore
 proprio respondentem audivi, melius
 percepi, quàm qui absens erat, divi-
 nat.* Duciùs est, quòd alicubi, juxta
 deci-

decisionem Curie cujusdam Archie-
 piscopalis apud Riccium p. 1. decis.
 168 nu. 2 occidens inimicum recon-
 ciliatum, ex eo non censeatur prodi-
 tor, adeoque immunitatis beneficio
 destitutus, quod *reconciliatus* æqui-
 polleat *inimico*, non ablatà scilicet
 per conciliationem, odii radice, firmi-
 ter nimis, juxta corruptæ naturæ per-
 versitatem, in corde, infixâ. Verùm
 postquam Farinacius L. 2. *Consil. in*
addit. ad Conf. 168 lit. D. testatur,
 discusso, de ordine sanctissimi, articu-
 lo in sacra consulta instante Card E-
 piscopo Cremonensi: eidem de jussu
 S. Consultæ per se ipsum fuisse rescri-
 ptum: *quod occidens inimicum re-*
conciliatum, cum quo pacem fecerat,
committat homicidiũ proditorium, ut
etiam in terminis Bullæ Gregorianæ
non debeat gaudere immunitate. Ego,
 cum Card. Tuscho *lit. P. Concl. 172.*
n. 8. & lit. R. concl. 54. nu. 6. talem
 homicidam indubiè pro *Proditore*
 habendum existimo, nisi nova inimi-
 citiæ

citiæ causa supervenerit, cum inter
 Christianos, extinctâ per initam pa-
 cem inimicitia, sine præjudicio cha-
 ritatis nullus ultra sit locus suspitioni
 de malo, quò respexit S. Consulta
 apud Sperellum *To. 2. decis. 185. num.*
41. A. Chr. 1662. declarans, quò dat-
 tentâ novâ causâ post pacem subor-
 tâ, sicque cessante fractione pacis,
 tametsi Reus à tergo inimicum suum
 non præcaventem occiderit, *Proditor*
 tamen verè dici non possit:
 tametsi vulgus eum, qui à tergo vel
 ex insidiis, *verrâtherisch*: und *schel-
 mischer weiß*, inimicum occidit, *Pro-*
ditorem appellet.

162. Privantur eodem Privilegio
Rei criminis assassinii, qui non totâ
 spe aliquid consequendi, vel comple-
 cendi alteri moti; sed per conventio-
 nem mutuatam, pecuniâ vel aliâ re
 stimabili pretio, aut ejus promissione
 homines incautos occidunt, vel occi-
 di faciunt: quod Lezan *V. immun. n. 10.*
 ad eos quoque extendit, qui scelus
 hoc,

hoc, quamvis homicidio non securo,
 attentant, quia etiam isti, vigore
Bannimentorum Urbis C. 19. animo
 occidendi concurrente cum percus-
 sione, *Assasini* vocantur: vultque
 Ambrosinus *de immunit. c. 7. nu. 12.*
 quamvis infidelis verè sit etiam pro-
 ximus noster, in hoc crimine tamen
C. Pro humani i. de homicid. in 6. fic-
 tilimitationem ad fidelem occisum.

163. Destituuntur quoque im-
 munitatis effectù *Rei criminis hæresis:*
 super quo licet hodie Judices Laici
 non possint cognoscere *C. ut inqui-*
sitionis, 18. § prohibemus, de hæret. in
6. superflua tamen videri non debet
 Gregoriana Constitutio in excipien-
 do crimine hæresis ab immunitate
 Ecclesiæ quia potestas laica in subsi-
 dium Ecclesiasticæ, Reum dicti cri-
 minis à loco sacro extrahere potest,
 ut à foro Ecclesiastico judicetur: mo-
 nente idcirco Gregorio XIV. in ea-
 dem constitutione sua: *de crimine*
verò hæresis cognitio ad forum Eccle-
siasti-

fasticū tota pertineat, neque in ea Ca-
ria secularis se quoquo modo intromi-
tat: quod nimirum ex Divinis solum-
modo literis, Conciliis, & SS. Patri-
bis, sive ex verbo Dei scripto, & tra-
dito, est dijudicandum: non exi-
stentibus quoad hoc crimen aliis La-
icorum Principum partibus, quā-
ut compresso hæreticorum furore,
pacem Ecclesiæ tueantur, relicto E-
piscopis munere iis per Christum
commisso, ut auctoritate sacrā cog-
noscant de hæresi, pœnasque debitas
irrogent, quas Princeps secularibus
pœnis in obsequium Ecclesiæ, & hæ-
reticorum exterminium latis non
prohibetur intendere, exilio scilicet,
relegatione, veletiam ultimo suppli-
cio, postquā semel ab Ecclesia pro-
verè hæreticis habiti, atque damna-
ti sunt, ac judici laico per legitimam
requisitionem & extraditionem com-
missi: è cujus manibus aut vinculis
labentes, quoad ipsum crimen hæ-
resis minimè fruuntur hâc immu-
nitate locali.

164. Denique *Rei criminis læsæ Majestatis in personam ipsiusmet Principis*, exercendo actionem aliquam, & influxum positivum in damnum ac offensam personæ Principis, eam hostiliter insequendo, percutiendo, vulnerando, occidendo, adversus eandem conjurando, machinando, capturæ cooperando, consulendo, favorem præstando &c. licet effectus non sit secutus. Et hinc nomine *Principis* venit, qui supremam habet jurisdictionem, ac nemini subiectus est, ut *S. Pontifex, Augustissimus Imperator, Reges, Principes* jura suprematûs obtinentes, quibus subditus sit offendens ratione domicilii vel originis, *Clemen. Pastoralis 2. de sentent. & re judic.* non item *Regina, Regis aut Principis filii*: quamvis & horum offensa in primo læsæ Majestatis capite contineatur: quia *Gregorius XIV.* non nisi *Reos læsæ Majestatis in personam ipsiusmet Principis* excipit, ut clara *Bullæ* verba testantur,

Q

gau.

gaudentibus adhuc proinde immunitate locali iis, qui Majestatem Principis aliter lædunt, offensâ non redundante in personam Principis; sed in ejus statum seu dignitatem.

165. Errant autem ij Laicorum ministri, qui apud Ambrosinum *de immunit. c. 14. n. 3.* putant, etiam post hanc Constitutionem Gregorianam non denegari jus Asyli aliorum, quàm exceptorum, criminum Reis, sicubi consuetudine ita receptum sit, utpotè cui non derogârit Gregorius XIV. sed Bullis duntaxat B Pii V. & Sixti V. cæterisque indultis ac privilegiis per Romanos Pontifices concessis Principibus Laicis circa Confugarum capturas: quibus proinde hæc Bulla nequaquam resistat, nisi dictis Bullis & privilegiis innitantur. Errant, *inquam*, cum dictus Pontifex materiam immunitatis Ecclesiarum *ad unam tantum ubique formam reduxerit*, postque factam de privilegiis mentionem, *nu. 9.* censuras
contra

contra hujus immunitatis violatores
 latas ipso facto etiam ad illos exten-
 derit, qui *premissorum*, aut alio quo-
 vis *pretextu*, quicquam *præter aut*
contra hujus constitutionis tenorem
presumpserint attentare. Et certè
 siquo in casu Gregorius XIV. jus
 commune, vel consuetudinem, aut
 quodcunque privilegium illibatum
 manere voluit, ut quando de Cleri-
 cis, Monachis, Ordinibus militaribus,
 crimine hæresis &c. loquitur, id lu-
 culenter expressit: *salvumque proin-*
de manet Confugii jus quorumcum-
que criminum non exceptorum reis, qui
ab Episcopis jure suo privari, rejici-
que, vel expelli (secluso S. Sedis Ro-
manæ mandato) non possunt, dum-
modo decenter se gerant, quietem
non turbent, nec disciplinam infi-
cient, neque ex postfacto, non jam
ad refugium, sed ad receptationem
perpetuam loco sacro abutantur. Nec
obstat Novella 27. c. 5. & 7. Confugii
tutelam à Justiniano Imperatore ho-
micidis,

Q 2

micidís, adulteris, atque Virginum
 raptoribus negatam, & Triboniano
 Imperialis Palatii sui Quæstori injun-
 ctum fuisse, ut ejusmodi delinquentes
 indè extraheret, ac supplicium iis in-
 ferret. *Primo* namque, adevitandam
 legum correctionem, *de sola Urbe*
CPana, quam Leo Imperator jam
 antè *L. presenti 6. princ. C. de his, qui*
ad Eccles. confug. veluti Regiam Ur-
 bem & sedem exceperat, intelligi po-
 test: quamvis nec illud hodie obti-
 neat, postquam nec in ipsa quoque
 S. Pontificis Sede Romana, nisi de
 speciali ejus facultate oretenus quan-
 doque concedi solita, justitiæ Mini-
 stris quenquam ex Ecclesiis abducere
 licet. *Deinde* invaliditatem ejusmodi
 Constitutionum, ex quo semel ab
 Imperatoribus immunitas locis sa-
 cris absolutè concessa fuit, convin-
 citum Innocentii III. *C. inter alia 6. X*
de immunit. Eccl. tum Gregorii XIV.
 per hanc Bullam certa solummodo
 delicta excipientium irrefragabilis
 autho.

authoritas, cui in re ad Dei & Eccle-
 siarum honorem pertinente omnino
 hodie standum; si quæ contrarium a-
 licubi etiamnum prætendi contin-
 gat, ut de variis Europæ locis non-
 nulli testantur, aliquibus forsan in
 prædicta Justiniani Novella funda-
 mentum ponentibus, consideran-
 dum est, an id legitimè fiat, & quan-
 tum amittendæ Dei gratiæ æternæ-
 que salutis periculum ij subeant qui,
 ad aucupandam Principum gratiam,
 hos talibus facilè annuentes (juxta
 illud Juvenalis Satyr. 4.

----- -- nihil est, quod credere de se
 non possit, cum laudatur, Diis æqua
 potestas)

falsâ persuasione illaqueant.

166. Cujusmodi quid accidisse
 Justiniano Imperatori non miror,
 cum ad leges condendas præfati Tri-
 boniani Jurisperiti avidi, ac Ethnici,
 nec non Joannis Patricii crudelis,
 perfidi, & mille vitiis obnoxii, ac alio-
 rum cauteriatæ conscientiæ hominû

Q 3

obse-

obsequio usus fuerit : quorum prior,
 ut Imperatori merum de alterius vita
 pœnis (unico Principum fræno) adi-
 meret, referente Hesychio, ubi de
Philosophis scribit, ei certam sui as-
 sumptionem ad cœlum, & præsen-
 tem corporis sui adhuc in terra de-
 gentis immortalitatem persuadere
 conatus fuit, quod ut credibilis
 redderet, eundem ad asserendam,
 cum Phantasiastis, Christi, quoque in
 hac vita carnem incorruptibilem,
 hancque hæresim universæ Ecclesiæ
 per Edictum proponendam induxit:
 relegato Amaseam in Pontum S. E-
 tychio CPano, tam impii & falsi dog-
 matis atque decreti contradictore :
 cum prius nimium favisset Acepha-
 lis, & teste Procopio *in anecdot.* in
 Faustini & Arsenii, hostium fidei, gra-
 tiam, diram alicubi Christianorum
 vexationem dissimulasset : Imò, si
 verba *Novel. 27. c. 5. non permittas
 privilegiis aliquibus uti nocentes, sed
 illud solum eis, in auxilium observa-*
 bis,

bis, ut undique puri horum, que eis in-
 feruntur, & innoxii videantur: & C.
 7. neque autem homicidis, neque adul-
 teris, neque Virginum raptoribus de-
 linquentibus terminorum custodias
 cautelam: sed etiam inde extrahes, &
 supplicium eis inferes. Non enim ta-
 lia delinquentibus parcere competit,
 sed hoc patientibus, ut non talia à præ-
 sumptoribus patiantur. Deinde tem-
 plorum cautela non nocentibus, sed læsis
 datur à Lege: & non erit possibile u-
 trumque tueri cautela sacrorum loco-
 rum, & lædentem, & læsum & c. enu-
 cleatè perpendimus, Triboniani sua-
 su idem Imperator jus Asylis sacri (ut-
 pote vi hujus Novellæ innocentibus
 duntaxat indultum) penitus sustulit:
 sed nec innocentibus pepercit ejus è
 finibus suis semel egressa temeritas,
 dum S. Evtychium violenter ab Ec-
 clesia per milites extrahi; & ipsummet
 Vigilium P. è templo S. Petri in Hor-
 misda ejici jussit, misso illuc præto-
 rum:

rum: quibus visis, & Diaconis ante Pontificem immaniter indè avulsis, Vigilius columnam altaris amplexus, & à commiserante populo demum defensus, acceptâ securitatis fide, ad assignatas hospitio suo ædes Placidianas rediit, atque post paucos dies Chalcedonem in S. Euphemie templum se recepit, ubi, viribus nonnihil collectis, adversus Theodorum Cæsariensem in Cappadocia Archiepiscopum, Jurium everforem, & occultum hæreticum, *excommunicationis atque depositionis*; in Menam verò, & alios Episcopos parùm cordatos, ac Imperatori nimium conniventes *suspensionis* sententiam concepit. Quorum insuper consensu, vel ignavâ dissimulatione, si demus, (ut aliqui volunt, & Joannes P. II. innuit) Leges de personis aut rebus sacris tractantes à Justiniano sancitas, prout in multam sæpe noctem eum cum sacerdotibus conversatum, hancque ab Artabane & conjuratis oppor-

opportuniſſimam Imperatori truci-
dando occasionem exiſtimatam fuiſſe
narrat Procopius *L. 3. de bel. Goth.*
hæc Episcoporum in re tam iniqua
ſuffragatio nec Juſtinianum, ejuſvè
propugnatores, vel imitatores excu-
ſat; nec conſtitutionibus aut edictis
Juſtinianæis, quatenus cum fide aut
Jure ſacro pugnantis, valorem
conciliat: & certè SS. Athanaſio at-
que Joanni Chryſoſtomo nulla major
lucta, quàm cum Palatinis Sacerdo-
tibus fuit, qui veluti mancipia quibus-
que Principum actionibus, tuen-
dis obſtricta, conſiliis, deductio-
nibus, indignis adulationibus, ac
ipſuſmet non rarò veritatis oppreſ-
ſione, illorum animos obdurârunt.

167. Multò minùs argumentum
deſumi poteſt è tumultuariis quibus-
dam factis temerariæ plebis cæco
ſubinde furoris impetu eò uſque
ruentis, ut, nullo ſacri aut profani
discrimine habito, in auſus ferales
prorumpat: quale eſt illud relatam

Q s

à

à S. Gregorio Turonensi *L. 3. Hist. c.*
36. de Parthenio gentis Anicianæ ce-
 lebri profapiâ fulgido, & Theodo-
 berto Regi unicè charo: qui cùm, ob
 tributa, vivente Rege, ab Austrasiis
 rigidè nimis exacta, magnum sibi a-
 pud summos æquè ac infimos odium
 conflâset, post Theodoberti obitum
 à duobus Episcopis, datâ fide salutis,
 Treviros quidem clam deductus, & in
 sacris ædibus intra arcam abstrusus;
 verùm à populo ejus confugii noti-
 tiam consecuto, effractis Templi fo-
 nibus, à latibulo violenter extractus,
 vincetisque post tergum manibus, in-
 ter mille improperia, ad columnam
 foedâ luti sputorumque aspergine te-
 tram, imbre lapidum obrutus fuit:
 justo quidem Dei judicio, ob Papi-
 nillæ Conjugis infame parricidium,
 & infantis Aufonii trucidatio-
 nem; at non imitando ex-
 emplo.

DISSER.